

Yağmurun Sesi Hoş Gelir Toprağa

– Numan KURT · 02 Nisan 2015

YAĞMURUN SESİ HOŞ GELİR TOPRAĞA

Resim yazısı ekleYAĞMURUN SESİ HOŞ GELİR TOPRAĞA

Önce kara bulutlar yükselirdi
Karşı tepelerin ardında
Giderek kararırđı
Gökyüzü
Yorulmuşuz ellerimizde çapa
Islanmayı da aramazdık
Tuz değildik ya
Eriyecek
Çok korkuturdu beni
Göğü baştan başa yaran şimşek
Ve de gök gürültüsü
Her gün başlardı kırkikindiler
Baharın en güzel ayında
Nisanda
Yetişemezdik bazen tarladan eve
Yoktu
Kuru giysilerle bile
Değıştiremezdik üstümüzü
Ne yağmurlar yağardı eskiden
Ne çok korkardım ben
Gök gürültüsünden

Yağmur yağıyor. Arada azalsa da memlekete gidinceye kadar da durmadan yağdı. Arabanın camına vurup süzıldükçe yağmur damlaları, toprağı suladıkça ben mutlu oluyorum. Bir şarkı vardı geçmişten aklımda kalan. İlk iki dizesinde “Yağmurun sesine bak/ Aşka davet ediyor...” diye başlıyordu. Bu yağın yağmur beni aşka falan davet etmiyor. Başka hayaller kurduruyor bana. Güzel ekin olacak bu yıl. Şimdiden yeşil bir halı gibi serilmiş bozkırın toprağına. Allah afattan korusun çiftçinin yüzü gülecek. Meyvelerini taşıyamayacak ağaçların dalları. En çok da kayısıyı severim ben. Geçen yıl hasret kaldığımız kayısıdan da bol bol yiyeceğiz.

Memlekete gidip gelinceye kadar çisil çisil ve de usul usul yağın yağmur bana bu hayalleri kurduken

hiç gök gürlmedi. Gürlmedi; ama yağmurun yağışını arabanın camından seyrederken bir çocukluk anım geldi gözümün önüne. Çocukluk dediysem de o zaman sanıyorum on üç on dört yaşında varım. TeYZe oğlu Ömer'le yaşlarımız yakın, akran sayılırız. O ilkokuldan sonra okula gitmese de tatillerde köye gelince çoğu zaman onunla gezerim, arkadaşlık ederim.

Evden çıktım, teyzemlerin evine doğru gidiyorum. Arada bir ev var zaten, dedemin evi. Tam evin kapısına yönelecekken teyzemin sesini duydum. Tandır damından geliyordu:

-Nereye gidiyorsun kurban olduğum?

-Size geldim teYZe, Ömer evde yok mu?

-Yok, tarla sürmeye gitti. Öğlen yaklaşıyor, karnı da acıkmıştır. Çıkınıni hazırladım, ha götürsen ne var.

-Hangi tarlada teYZe? Uzaksa neyle götürüyüm.

- Karaçalı'da, ahırda bizim eşek var, çıkar getir, ben de ekmek çıkınıni alıp getireyim.

Eşeğin üstünde ne semer var ne de bir çul. Sırtı yanır olmuş eşeğe bindim. TeYZem, elime azık çıkınıni, bir de kurumuş söğüt dalından ince çubuğu verdi.

-Yağmur da geliyor ya kuzum, Ömer'im acıkmıştır, tarla sürüyor, ver de gel!

-Tamam teYZe, sen merak etme.

Ömer'e, eşek sırtında azık götürmekten çok "Traktörü belki verir de tarlada biraz sürerim." diye düşünüp neşeyle köyün dışına, Karaçalı'ya doğru sürüyorum eşeği. Sürüyorum ya göğe baktığımda gökyüzünü kara bulutlar kaplamış. "Şimşek çakıp gök gürlmeden, yağmur başlamadan tarlaya ulaşırım. Tarlada da vagonetin altına sığınırım." düşüncesiyle biraz da acele ediyorum. Şimşek henüz uzaklardan çakıyor. Tarlaya vardığımda teYZe oğlu , traktörün sesinden sesimi duymuyor, ancak traktörün yönü benden yana dönünce el sallayıp "Geliyorum, vagonetin yanında bekle!" diye bağıyor.

Azık çıkınıni ona verdikten sonra "Traktörle bir iki de sen dolan." demesini bekliyorum; ama herhalde acemiliğimden dolayı korkmuş olmalı ki sesi çıkmıyor.

-Ben, bohçayı akşam getiririm, bak yağmur geliyor, sen bir an önce köye dön!

-Boş ver, yağmurdan sonra da giderim, yağarsa da vagonetin altında yatarım.

-Yok yok, yağmurun ne kadar süreceği belli olmaz, haydi teYZe oğlu sen git!

Benim de içimde bir korku var ya, hemen eşeğe binip yönünü köye çeviriyorum. Bu arada kara bulutlar tam tepemde. Yağmur damlaları düşmeye başlıyor. Hani köylerde derler ki "Yıldırım eşeğe pek düşmüş, eşek murdar hayvandır." diye. Pek çok hurafe gibi bu saçmalık da benim çocuk aklımda yer etmiş. Oysa düz arazide yıldırım eşeğin üstüne murdarlığından değil araziye göre yüksekte olduğu için düşebilir. Ben , bu korkuyla bir taraftan eşeği çubukla dehleyip bir taraftan göğe bakarken bir şimşek çakıyor ki tepemde, gökyüzü baştan başa ışık çizgisiyle kaplanıyor. "İşte gittim şimdi!" diye eşeğin boynuna doğru eğiliyorum. Gökyüzünde müthiş bir çatırtı. O yağmurda sırtımdan ter akıyor korkudan. İki üç kez tekrarlanıyor bu şimşek ve gök gürlütüsü. Yağmur, beni sudan çıkmış sıçana döndürse de yıldırıma çarpılmadan köye, teyzemlerin evine ulaşıyorum.

"Gece aynaya bakma bahtın kapanır, salı günü yola çıkma sallanırsın, akşam tırnak kesilmez, hamamlığa işeme cin çarpar, korkut geliyor, öcü var...." diye diye korkularla geçerse çocukluğunuz şimşek çakıp gök gürlince de korkmanız çok doğal.

Bunları düşündüm köye giderken. Yağmur damlaları arabanın camına vurdukça yağmurla yaşadıklarım

geldi aklıma. O sırada boz toprak yeşermiş , yağmura minnettar, bize de gülücükler atıyordu sanki.

"Esintisinde bir samyelinin bir ömür boyu
Rahatlatıyor tüm sevgiye muhtaçları şu yağmur taneleri"

Şair ne güzel söylüyor. Suya muhtaç toprağı yeşerten, sevgiye muhtaç gönülleri rahatlatan yağmur, çisil çisil yağ, bereket yağdır, sel olup akma, toprak sindirsin seni, bassın bağına.